

**Jongerencultuur in Gorinchem
De roerige jaren 70**

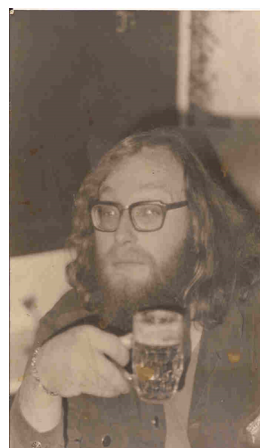

**Seks & Drugs & Rock 'n' Roll
met
Fred en Joop**

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt, door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de schrijver J.Hocque

Schrijver: J.Hocque

Illustratie: R.Dokman

Copyright 2012 J.Hocque
Eerste druk 2012
Tweede druk 2015
Derde druk 2016

Uitgever: In eigen beheer
Uitgave: Alternatieve boekje

Het is een aangrijpend boek.

Vlot meeslepend en ontroerend geschreven met illustraties van oude krantenknipsels en foto's van de Pul, 't Buitenbeentje en de Moksha.

Waarom geschreven

Ik heb het alternatief boek geschreven als aandenken aan vrienden die door drugs en bedrijfsongeval zijn overleden. En de gevolgen van drugsgebruik die begin met een jointje.

Ieder gelijkenis van figuren en situaties berust op een gelukkig of ongelukkig toeval.

Mode jaren 70

Inhoud

Hoofdstuk 1

Jongerencentrum de Moksha	7
Thijs en Ad	9
Vera en Greet	11
Leen en Joop maken kennis met de Moksha	13
Tafelvoetbal	17
Miriam en Debora	20
Klaas promoot zijn stripboek	22
Provo Jan verkoopt kwaliteit hasj	23
Bijna brand	24
Protest tegen sluiting van de Moksha	27
Amerikaanse party	30
Hippie trip door Europa	36
Flipperkast in de Moksha	41
Café 't Buitenbeentje	43
Jongeren café De Pul	45
Marian zingt als Janis Joplin	47
Ruud gefouilleerd op drugs	49
Ambonezen maken amok in de Pul	50
Old Inn	
Jeugdbende in café Old Inn	52
Peter een oud judoka	54

Hoofdstuk 2

Straatrace en Debby	57
Kaverjastoernooi in Café van Hertum-Van Hof	61
Personeelfeest bij “Johan de Wit”	62

Hoofdstuk 3

Tragisch afscheid van Leen	71
Klaas	74

Epiloog	
45 jaar later	77

UITGAANSLEVEN IN DE JAREN ZEVENTIG JONGERENCENTRUM DE MOKSHA-DE PUL- 'T BUITENBEENTJE

Wandschildering moet weg

Twee dagen is Adriaan Dekker bezig geweest aan een wandschildering in Gorcum's jeugdsoos Moksha. Toen merkte hij al dat zijn product niet erg in de smaak viel. Vitale onderdelen van zijn kunstwerk werden min of meer weggeveegd. Al gauw bleek dat de bejaarden, die ook nog steeds in de Moksha

huizen, hieraan debet waren. En nu moet de hele schildering met de mantel der liefde bedekt worden. Het Moksha-bestuur heeft aldus besloten, nadat men vernomen had dat de bejaarden bij de gemeente geklaagd hadden. „We zijn tenslotte van de gemeente afhankelijk”, zegt bestuurslid Joop Meeder ter

toelichting. Adriaan Dekker betreurt het besluit uiteraard. „Ik ben al vanaf januari met dit idee bezig geweest”, zegt hij, „ik vind dit doodzonde”. Overigens meent hij dat dit weer eens benadrukt hoezeer het noodzakelijk is dat de bejaarden een eigen home krijgen: „Dat gaat toch niet samen”.

**ONBEKEND
maakt
ONBEMIND**

Balancerend op een zeer wankel trap en gewapend met verf en kwast heeft free-lance tekenaar en schilder Ger Rijff in enige dagen tijds gezorgd voor enkele zeer eigentijdse wand-decoraties in café 't Buitenbeentje. Na het zien van deze beschilderde wanden stellen wij vast dat Ger er voor zorg heeft gedragen dat café 't Buitenbeentje zijn naam eer aandoet.

Hoofdstuk 1

Jongeren centrum `De Moksha`

Jongeren centrum de Moksha

Na een relatie met zijn vriendin werd Fred een trouwe bezoeker van het jongeren centrum de Moksha gevestigd in de Krabsteeg. De Muziek- en Cultuurtempel van Gorkum en regio. Met een nieuwe outfit (tweedehands legerkleding van de dump) stond hij voor de open deur en liep een donkere gang in naar geluidsdichte klapdeur. Duwde het open en kwam in een grote zaal met een bar, twee verhoogde zitplaatsen, een tafelvoetbalspel, een biljarttafel en in het midden een DJ-toren met licht en geluidsapparatuur waarachter een jonge knaap stond die de gitaarsound van “Jimi Hendrix Experience” flink open zette.

Het was druk, zelfs op de grond zaten jongeren van verschillende pluimages bij elkaar. Hij keek rond, zag aan de bar naast een magere jongen een kruk vrij was en ging naast hem zitten. Gezien het aantal lege bierglazen voor zijn neus had hij een flinke slok op. De jongen draaide zijn hoofd om en keek hem over de rand van zijn bril glazig aan. 'Mag ik mij voorstellen, ik heet Theo,' zei hij. 'Ik heet Fred. Wil je wat van me drinken?' Dat sloeg hij niet af. Fred bestelde twee bier en raakte met hem in gesprek. Theo vertelde onsamenhangend, dat hij studeerde voor rechter en verkering had met een knappe blonde meid. Er kwam zoveel vocht uit zijn mond dat Fred vlug zijn glas met beide handen bedekte. 'Ik ga even naar de wc,' zei Theo. 'Houd mijn kruk even bezet. Ik kom zo terug'. Hij stapte met moeite van zijn kruk en wankelde als een zeeman op een onrustige zee naar de deur, duwde met zijn hele lijf er tegen aan en viel languit in de gang. Een langharige jongen naast Fred rolde een ferme joint, stak het aan, inhaleerde de rook en dreef het uit zijn neusgaten. 'Een te gekke hasj man, wil je ook een trekje?' zei hij. 'Nee, dank je. Ik heb het nog nooit gerookt'. Deep Purple – “Child in time” dreunde door de speakers. De stevige rock nummer bezorgde Fred kippenvel, hij deinde met zijn hoofd op de maat van de muziek. Theo strompelde naar binnen, hees zich met moeite op zijn kruk, boog zich naar hem toe en gebaarde met zijn hand naar zijn mond. 'Wil je nog wat van me drinken,' riep hij hard. 'Ja, dat is goed', antwoordde Fred in trance. Na een paar pilsjes liet Theo zich van de kruk afglijden. 'Ik ga naar huis, want morgen moet ik vroeg op'. Bezorgd bood Fred aan om hem thuis te brengen. Maar dat wilde hij niet. Brabbelde wat binnensmonds en verliet de zaal.

Amerikaanse formatie „SWEET SMOKE” in MOKSHA

Zaterdag 24 februari zal in Jongerencentrum Moksha, Krabsteeg 21 te Gorinchem, de Amerikaanse formatie „Sweet Smoke” optreden.

De groep is ongeveer vijf jaar geleden in Brooklyn, New York, ontstaan en kreeg reeds enkele maanden na de oprichting het aanbod voor een aantal concerten in Puerto Rico aan de zuidoostkust van Amerika. In de winter van 1968 reisde de groep naar Europa en vond daar, mede dank zij de hulp van de Duitse beeldhouwer Waldemar Kuhn, een thuis, waar nu nog gehuisd wordt. Na een jaar spelen werd de eerste elpee „Just a poke” uitgebracht, wat eigenlijk niet meer was dan een improvisatie-ervaring, opgeno-

men in de studio. De groep viel hierna feitelijk uiteen, omdat iedereen zijn eigen weg wilde gaan.

Voor de „mind, heart and soul”

Na een jaar echter kwam de groep weer bijeen en maakte toen eigenlijk pas de muziek die ze altijd al wilde maken. In oktober 1972 werd de tweede plaat „Darkness to Light” uitgebracht; een elpee, die bestaat uit een kundige samenstelling van jazz-rock repertoire gekombineerd met verrijnde Indiase muziekstukken, enigszins in de stijl van Quintessence met exotische instrumenten en een verering van het

Heilige „Om”, tot uiting gebracht in het titelnummer „Darkness to light”. Ook in een werkstuk als „Kundalini” komen de Indiase muziekstukken naar voren. De samenstelling van Sweet Smoke is: Michael Paris (saxofoon, blokfluit, zang), Marvin Kamowitz (gitaar en zang), Andrew Dershin (basgitaar), Steve Rosenstein, Jay Dorfman (drums), Jeffrey Dershin (piano, zang) en Rochus Kuhn (cello).

De muziek van Sweet Smoke moet nauwkeurig gehoord en beluisterd worden, want het is muziek voor de „mind, heart en soul” en zij verandert steeds. Zaterdag dus in Moksha, 9 uur, entree f 3.—.